

DÉLMAGYARORSZÁG

SZEGED: Szerkesztőség: Deák Ferenc uccá. Telefon: 13-33. - Kiadóhivatal: Kölcseykönyvtár és Jegyiroda: Aradi uccá 8. Telefon: 306. - Nyomda: Lőw Lipót uccá 19. Telefon: 16-34. » » » » »

Kedd, 1928 Március 6

IV. EVFOLYAM 54. SZÁM

MAKÓ: Szerkesztőség és kiadóhivatal: Uri uccá 6. Telefon: 151. szám. » » » » »
HÓDMEZŐVÁSÁRHELY: Szerkesztőség és kiadóhivatal: Andrássy uccá 25. Telefon: 49 szám. » » » » »

Előzetesi ára havonta 3-20 vidéken és a fővárosban 3-30, külföldön 6-40 pengő. Egyes szám 16, vasár- és ünnepnap 24 fillér

A Népszövetség kedden tárgyalja a szentgotthárdi fegyverszállítmány ügyét

Senki sem kívánja az investigációt — Chamberlain tárgyalásai Walkóval és Apponyival

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.) Genfből jelentik: A Népszövetségi Tanács valószínűleg holnap tárgyalja a szentgotthárdi fegyverszállítmány ügyét. Még mindig eldöntetlen az a kérdés, hogy a Népszövetségi Tanácsban milyen eljárást határoznak el a szentgotthárdi esettel kapcsolatban. Délután és az esti órákban több tanácskozás is folyt a vezető államférfiak között, de mindezekig nem lehetett tiszta képzet alkotni a tanács többségének feljogásáról.

A délután folyamán Scialoja olasz delegátus felkereste Briandt, azután pedig Chamberlainnel tanácskozott. Ez alatt az idő alatt Briand Stresemannal folytatott tanácskozásokat. Valószínűnek látszik, hogy

sem a kisántánt nem fog erélyes rendszabályokat követelni Magyarország ellen, de a nagyhatalmak sem és sem Franciaország, sem Anglia, sem Németország nem fogják támogatni az investigációs eljárás alkalmazására irányuló indítványt.

Mint hogy azonban a szentgotthárdi ügy a világsajtóban mindenütt óriási port vert fel, a Népszövetségi Tanács az ügyet valamilyen módon mégis el fogja intézni, lehetőleg úgy, hogy a megoldás mindenkit kielégítsen.

Valószínűnek tartják, hogy a szentgotthárdi tényállás kivizsgálását olyan bizottságra bízják, amelynek egyáltalában nem lesz investigációs jellege és amelynek tagjai nem katonai személyek, hanem a vármhatóságok szervei lesznek. Francia körökben elterjedt hírek szerint a kiküldendő vizsgálóbizottság tagjai között polgárok és katonák vegyesen fognak szerepelni. Ugyancsak francia körökben hangzaltalják, hogy Gen-Loh tanácselnöknek Bethlen miniszterelnökhöz intézett táviratát saját iniciatívájából küldte és hibájául rójják fel, hogy ahogyan információs látogatást tett Briandnál, ugyanígy értesíteni kellett volna szándékáról Chamberlaint is.

Chamberlain, mint a magyar-román döntőbírósi konfliktus előadója, hosszasan tárgyalt Walkó magyar külügyminiszterrel, este pedig gróf Apponyi Alberttel folytatott megbeszéléseket. Kiszivárgott hírek szerint ezeken a megbeszéléseken a szentgotthárdi ügy is szóba került.

A Tanács összeült

Genf, március 5. A Népszövetségi Tanács ma délelőtt 11 órakor összeült. Rendes szokás szerint először zárt ülést tartottak, amelyen megállapították a végleges napirendet, majd több különböző kérdést tárgyaltak. Ezek sorában a Danziggal kapcsolatos ügyek és a különböző költségvetési, valamint adminisztratív természetű kérdések szerepeltek. Szóba került az is, hogy az orosz-örmény menekültek javára folytatott akciót más menekültek részére is kiterjesszék.

55.000 dollár az orvosoknak

Genf, március 5. A ma délutáni zárt ülésen

a tanács tudomásul vette a Rockefeller-alap nemzetközi egészségügyi osz'tályának azt a bejelentését, hogy az alap az itén is 50.000 dollárt adományoz arra a célra, hogy az egyes országok orvosait és közegészségügyi szakértőit más országokba küldjék és így alkalmat nyújtsanak nekik az idegen államok egészségügyi intézményeinek tanulmányozására.

A kisántánt Lengyelországot akarja rárávenni a támadó szerepére

Genf, március 5. Itteni benyomás szerint Marinkovics szerb külügyminiszter azért hangsúlyozta annyira a kisántánt ama felfogását, hogy a szentgotthárdi esettel kapcsolatos akció nem Magyarország és a kisántánt közti ügy, mert tudják, hogy ez az investigáció kimondásával szemben nagyobb ellenhatást

idézne elő, mintha a kisántánt általános elvi kérdésként próbálná a szentgotthárdi esetet beállítani. A kisántánt it'eni képviselői minden lépést megtesznek, hogy helyettük más, esetleg Lengye'ország vállalja a támadó kellemetlen szerepét.

„Az investigáció — Németország érdeke is“, — írják Párisban

Páris, március 5. *Carvin*, a *Journal des Debats*ban a tanácsulással foglalkozva lándzsát tör amellett, hogy az investigációs bizottságok, melyeknek tagjai és elnökei előre ki vannak jelölve, állandóan készenlétben legyenek és automatikusan működni kezdjenek, amint egy investigálandó eset tudomásukra jut. A szentgotthárdi esetben a vizsgálat nemcsak a kisántánt érdeke, hanem a többi államoké is, így Németországé is, mert ha kiderülne, hogy az investigáció csak szemfényvesztés, akkor Franciaország és Belgium vonakodni fog a rajnai megszállást idő előtt megszüntetni. A tanácsnak ügyelnie kell arra, hogy az elfogadott megoldást ne csak látszat szerint teljesítsék. Meg kell állapítani a csempészés tényét, nyílvánosságra hozni a szankciókat és az investigációs rendszabályokat ujja kell alakítani.

Pályf Dániel

Gyászlobogót lenget a szél a városban a tornyán. Komor gyász terítette szét fekete drapériáját Szeged szíve fölé is. A Város siratja elköltözött fiát: Pályf Dánielt.

Az utolsó hónapokban már csak a halállal birkózott. Nem a halál gondolatával — mert bölcsebben, nyugodtabban, világosabb öntudattal alig nézett valaki szembe végzetével — teste, hatalmas arányu, hatalmas erejű szervezete birkózott a roncsoló betegséggel, mely alattomos gonosszággal fészkelődött bele s kárörvendő hamarsággal törte le az atlétai erőnek hajlékát, istennek ezt a remekét. Még meg-megjelent közöttünk, hulltában is volt bátorító szava hozzánk, elestében is talált vigasztaló szavakat, de csak a lélek ereje volt már a régi Pályf Dánielé, dacos, akaratos, keménykötésű teste megrokkant s az utolsó évében az arcán hordozta már az elmulás sárga lobogóját.

»Egy nemzedék hullt ki az emberiségből. Lassan-lassan kiméletlenül be'eljesülő egymásutánban elhagynak azok, akik méltó reprezentánsai voltak ennek a csudálatos összetételű szegedi életnek. Taschler József, Taschler Endre, Boross József, Tombázt Károly voltak reprezentatív man-jei ennek a generációnak, amelynek tagjai tudtak férfiak lenni a munkában tudtak európaiak lenni testi és lelki habitusban s tudtak derűs, örök nagygyermek maradni az élet örömei között. Az élet aranykalászos rendjéből sorra ledőltek a halál tarlójára s most elment utánuk, a drága cimborák, a drága örök nagygyermek után Pályf Dániel is s vele egy darab szegedi élet költözködik át az eleven világból a monográfiák fejezetei közé.

Tul közel van ma még élete ahhoz, hogy

a történetíró hideg objektivitásával mérhették szeszélyes ívelésű életének a pályáját és pálmáját. Tisztos, becsületes, eredményes munkát végzett már akkor a szegedi iparosok érdekében, amikor a politikai pályára lépett. A háboru vége felé azok közé állt, akik az oklatan harc becsületes befejezését követelték, a véres áldozatokért meg nem csonkult eredményt s a'ik jogki'erjesztéssel akarták pacifikálni a forradalmak egyre fenyegetőbb veszedelmét. Az azután következő viharos idők nem tá'álták mindig ugyanazon a helyen, de mindig hű maradt magához, hű maradt azokhoz, akiknek soraiból kinőtt, hű maradt a magyar iparos keserű sorsához s hű maradt a maga puritán becsületéhez. Volt államtitkár, volt nemzetgyűlési képviselő, volt felsőházi tag, volt miniszteri biztos s volt elnöke az ipartestületek szövetségének, de mindig, mindenütt frontarcos volt. Akármilyen méltóság fénylett rá, akármilyen közéleti dísz ékesítettek fel vele, mindig harcos volt, mindig harcos maradt, harcosa a kezére, munkabírására és lelkiismeretére bízott iparos érdekeknek. Harcolt a kormánypárton és harcolt az ellenzéken, harcolt a Nemzeti Tanácsban és harcolt az ellenforradalom táborában: örök, meg nem nyugvó, békét nem költő harcosa volt a gondolatnak, amit képviselt, a törekvéseknek, miknek hangot adott, a követeléseknek, miknek ő volt a köznapok harci eszköze s az ünnepnapok győzelmi lobogója.

A magyar iparosság lábhoz tett fegyverrel gyászolhatja benne legelső harcosát, leghivatottabb vezérét.

A Város azonban, ahonnan elindult s ahová visszatért, gyászolhatja benne egyik legjobb